

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U PAZINU
Franjevačke stube 2
52000 Pazin

Povrv 5/2026-12

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Općinski sud u Pazinu, po sutkinji Kristijani Matejčić, na temelju prijedloga više sudske savjetnice Helene Radić, u pravnoj stvari tužitelja SVEA EKONOMI d.o.o., OIB 17863542417, Ulica Damira Tomljenovića Gavrana 11, Zagreb, kojeg zastupaju punomoćnici iz odvjetničkog društva Škarica i partneri, odvjetnici u Zagrebu, Đorđićeva 3B, protiv tuženika Tonija Videkića, OIB 29180705984, Tinjan 20, Tinjan, radi isplate, nakon glavne rasprave zaključene 22. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, 19. lipnja 2026.

presudio je

I. U cijelosti se ukida platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ane Marie Micelli Laginja posl. br. Ovr-9823/2025 od 16. prosinca 2025. u kojem je tuženiku naloženo da tužitelju u roku osam dana namiri tražbinu u iznosu 3.045,00 eura (tri tisuće četrdeset pet) sa zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 23. svibnja 2025. pa do isplate po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima uvećanoj za tri postotnih poena, kao i nastale troškove ovršnog postupka u iznosu od 275,00 eura (dvjesto sedamdeset pet) sa zateznim kamatama koja teku od donošenja rješenja o ovrsi do isplate po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima uvećanoj za tri postotnih poena te se tužbeni zahtjev odbija.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u cijelosti.

Obrazloženje

1. Povodom prijedloga tužitelja javni bilježnik Ana Maria Micelli Laginja donijela je rješenje o ovrsi posl. br. Ovr-9823/2025 od 16. prosinca 2025. kojim je naloženo tuženiku da tužitelju u roku osam dana isplati 3.045,00 eura te nastali ovršni trošak u iznosu 275,00 eura, sve uvećano za zatezne kamate, a radi ostvarenja tih tražbina određena je ovrha.

2. Protiv rješenja o ovrsi tuženik je pravodobno podnio prigovor u kojem je osporio tražbinu. U bitnome je naveo da je u vezi predmetnog kreditnog odnosa pokrenuo postupak pred Hrvatskom narodnom bankom zbog sumnje na nepoštenu i zavaravajuću kreditnu praksu. Trošak jamstva društva SIA DEP predstavlja obvezni trošak povezan s odobrenjem kredita koji nije bio uključen u ukupni trošak kredita niti u izračun efektivne kamatne stope čime je prikriven stvarni trošak financiranja.

Predmetni poslovni odnos predstavlja oblik vezane prodaje financijskih usluga te je došlo do povrede odredaba nacionalnog i europskog potrošačkog zakonodavstva koje uređuju zaštitu potrošača, potrošačko kreditiranje i zabranu nepoštene poslovne prakse.

3. Po uloženom prigovoru tuženika, rješenjem ovoga suda posl. br. Povrv 5/2026-3 od 24. ožujka 2026. rješenje o ovrsi stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha, u tom dijelu su ukinute sve provedene radnje te je određeno da će se postupak nastaviti kao u povodu prigovora protiv platnog naloga.

4. Tužitelj se usprotivio navodima tuženika te istaknuo da je predmetna tražbina osnovana i dokazana vjerodostojnom ispravom. Predmetna tražbina je najprije ustupljena društvu Guarantee Services OÜ od strane društva SIA DEP, nakon čega je temeljem ugovora o cesiji prenesena na njega. Tuženik je 22. travnja 2025. sklopio ugovor o potrošačkom kreditu s društvom Multitude Bank p.l.c. kojim mu je odobren kredit u visini 3.000,00 eura, pri čemu je otplata kredita bila osigurana jamstvom društva SIA DEP i to na temelju sklopljenog ugovora o jamstvu. Tuženik je dobrovoljno prihvatio uvjete jamstva, bio je pravodobno upoznat s obvezom plaćanja naknade za jamstvo, a ugovor o jamstvu sklopio je elektroničkim putem nakon prihvata općih uvjeta poslovanja. On je imao mogućnost osigurati kredit i s drugim odgovarajućim jamcem, zbog čega se ne može govoriti o nedopuštenoj vezanoj prodaji financijskih usluga. Ugovor o jamstvu predstavlja zaseban pravni odnos između tuženika i društva SIA DEP te kao takav nije bio usmjeren na zaobilaženje propisa koji uređuju potrošačko kreditiranje. Budući da tuženik nije podmirio dospelu dugovanje u iznosu 3.045,00 eura smatra da su navodi iz prigovora neosnovani te je predložio da sud održi na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi i naloži tuženiku naknadu troškova postupka.

5. U dokaznom postupku izvršen je uvid u izvadak iz poslovnih knjiga od 17. studenog 2025. (str. 7), posebne uvjete ugovora o kreditu od 22. travnja 2025. (str. 42-44), jamstvo sklopljeno na dan 22. travnja 2025. (str. 45-50), opće uvjete za davanje jamstva (str. 51-62), naknadu za pružanje jamstva od 22. travnja 2025. (str. 62-63), e-mail od 22. travnja 2025. (str. 64), standardne uvjete ugovora o kreditu (str. 65-81), ovjereni prijevod izjave s engleskog jezika od 31. ožujka 2023. (str. 82-95).

6. Predmetnu tražbinu u iznosu 3.045,00 eura tužitelj potražuje na ime nepodmirene naknade za jamstvo.

7. Tužbeni zahtjev je neosnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatom naknade za izvršenu uslugu jamstva po ugovoru o jamstvu od 22. travnja 2025.

9. Sud je na temelju stanja spisa, provedenih dokaza i navoda stranaka utvrdio:

- da je Multitude Bank p.l.c. (ranije Ferratum Bank p.l.c.), kao vjerovnik, 22. travnja 2025. s tuženikom, kao korisnikom kredita, sklopila Ugovor o kreditu br. 2190745,
- da je navedenim ugovorom tuženiku odobren kredit u iznosu 3.000,00 eura s rokom otplate od 12 mjeseci, uz obvezu plaćanja premije u iznosima određenim za pojedini mjesec otplate,

- da je kredit bio osiguran jamstvom društva SIA DEP od 22. travnja 2025. te da se tuženik obvezao vratiti iznos kredita zajedno s premijom i platiti naknadu za jamstvo,
- da prema uvjetima kreditiranja Multitude Bank p.l.c. tuženik nije mogao sklopiti ugovor o kreditu bez određivanja jamca,
- da su ugovor o kreditu i ugovor o jamstvu sklopljeni elektroničkim putem – isti dan,
- da tuženik nije imao mogućnost pregovaranja o sadržaju ugovornih odredbi niti ugovora o kreditu niti ugovora o jamstvu, već je bio stavljen u položaj da bez mogućnosti pregovaranja prihvati ugovorene uvjete kako bi ostvario pravo na kredit,
- da je tuženik u predmetnom pravnom odnosu imao status potrošača,
- da postoji očiti nerazmjer između činidbe i protučinidbe iz ugovora o jamstvu,
- da potraživanje koje proizlazi iz naknade za jamstvo iznosi 2.985,00 eura sa pripadajućim kamatama,
- da je ukupna naknada za jamstvo tijekom ugovorenog razdoblja otplate od 12 mjeseci približno jednaka iznosu odobrenog kredita, razlika je 15 eura,
- da tuženik na ime ugovorene naknade za jamstvo nije primio nikakvu protučinidbu,
- da su društvo SIA DEP, kao jamac, i Multitude Bank p.l.c., kao kreditor, međusobno poslovno povezana društva,
- da se u konkretnom slučaju radi o jedinstvenom pravnom i gospodarskom odnosu, pri čemu je dio obveze koji se odnosi na naknadu za jamstvo ništetan, slijedom čega je ništetan i Ugovor o jamstvu,
- da tužitelj svoju aktivnu legitimaciju dokazuje činjenicom da je po predmetnom kreditu tuženik odabrao jamstvo društva SIA DEP, čije je potraživanje otkupilo društvo Guarantee Services OÜ koje je predmetno potraživanje prodalo tužitelju.

10. Odredbom čl. 285. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine broj 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., 145/2023. i 155/2023.; dalje: ZOO) propisano je da prividan (simuliran) ugovor nema učinka među ugovornim stranama. Simulirani pravni posao ne proizvodi pravne posljedice koje iz njega formalno proizlaze jer ne odražava stvarnu volju ugovornih strana. Nadalje, prema čl. 270. st. 1. i čl. 271. ZOO-a, ugovor je ništetan kada je njegova činidba nedopuštena, a činidba je nedopuštena kada je protivna Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva.

10. 1. Sud je utvrdio da je ugovor o jamstvu, sklopljen između pravnog prednika tužitelja i tuženika, prividan (simuliran) pravni posao koji ne proizvodi pravne učinke među ugovornim stranama. Iz provedenih dokaza proizlazi da stvarna svrha predmetnog ugovora nije bila pružanje usluge jamstva, već stvaranje dodatne obveze tuženika radi povećanja ukupne cijene kredita. Naime, ugovorena naknada za jamstvo po svojoj pravnoj i gospodarskoj naravi ne predstavlja protučinidbu za stvarno pruženu uslugu, već prikriveni trošak financiranja, odnosno prikrivenu ugovornu kamatu. Takav zaključak proizlazi iz nesporne činjenice da je iznos naknade za jamstvo gotovo identičan iznosu odobrenog kredita.

10. 2. Čak i kada bi se prihvatilo stajalište tužitelja da predmetna naknada predstavlja naknadu za jamstvo, takva bi ugovorna konstrukcija bila pravno

nedopuštena. Naime, ugovaranje naknade gotovo jednake iznosu glavnice kredita predstavlja nesrazmjernu i pretjeranu imovinsku korist na štetu potrošača. Takav pravni odnos sadržava sva bitna obilježja zelenaškog pravnog posla. Tuženik je za primitak određenog novčanog iznosa po odobrenom kreditu preuzeo obvezu vraćanja glavnice, redovnih kamata i drugih troškova kredita te dodatno i naknade za jamstvo gotovo jednake samom iznosu kredita.

10. 3. Valja napomenuti da sud smatra nelogičnim i životno neuvjerljivim da bi osoba koja raspolaže novčanim sredstvima u iznosu gotovo jednakom odobrenom kreditu, preuzela obvezu jamstva u istom tom iznosu. Naime, prema ugovoru o jamstvu, obveza plaćanja naknade za jamstvo ugovorena je u iznosu gotovo jednakom glavnici kredita (15 eura razlike), s rokom otplate od 12 mjeseci, a koji rok počinje teći danom sklapanja ugovora o jamstvu, i ugovora o kreditu. Kada bi tuženik doista raspolagao novčanim sredstvima za podmirenje tako visoke obveze, ne postoji logično objašnjenje zašto bi uopće ulazio u takav kreditni odnos s izrazito nepovoljnim uvjetima. Upravo zato i proizlazi zaključak da u konkretnom slučaju postoji očiti nerazmjer između uzajamnih činidbi ugovornih strana.

10. 4. Iako je tužitelj tijekom postupka istaknuo da je temeljem preuzetog jamstva podmirio obvezu tuženika prema kreditoru, navedeno ne proizlazi iz stanja spisa niti je tijekom postupka na odgovarajući način dokazano. Upravo suprotno, navodi tužitelja i dokazi koje je dostavio u spis upućuju isključivo na potraživanje tužitelja prema izvatku otvorenih stavki koji je izrađen isključivo na temelju ugovora o jamstvu.

10. 5. Osim svega navedenog, predmetni ugovor o jamstvu protivan je temeljnom načelu savjesnosti i poštenja iz čl. 4. ZOO-a. Nitko ne može zahtijevati sudsku zaštitu prava koje je stečeno ili se ostvaruje protivno načelu savjesnosti i poštenja.

10. 6. Slijedom navedenog, činidba iz ugovora o jamstvu nedopuštena je u smislu čl. 270. i 271. ZOO-a jer je protivna prisilnim propisima, načelu savjesnosti i poštenja te moralu društva. Predmetni ugovor stoga je ništetan u cijelosti, a ništetan ugovor ne može predstavljati valjanu pravnu osnovu za nastanak i potom ostvarivanje tražbine.

11. Neovisno o prethodno iznesenim razlozima ništetnosti, predmetni ugovor valja ocijeniti i kroz odredbe Zakona o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 19/2022. i 59/2023.), čiji je temeljni cilj zaštita potrošača kao slabije ugovorne strane. Prema čl. 53. st. 1. i 2. Zakona o zaštiti potrošača ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

11. 1. U skladu čl. 296. ZOO-a, ništetne su odredbe općih uvjeta ugovora koje, protivno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuju očitu neravnopravnost u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu suugovaratelja.

11. 2. U konkretnom slučaju nesporno je da tuženik nije imao mogućnost utjecati na sadržaj ugovora o jamstvu niti pregovarati o njegovim bitnim sastojcima. Tuženik je stavljen u položaj u kojem nije stvarnu mogućnost utjecati na sadržaj ugovora, odnosno u konkretnom se slučaju radi odredbama koje nisu bile predmet pojedinačnog pregovaranja.

11. 3. Stoga predmetne ugovorne odredbe uzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tuženika, protivne su načelu savjesnosti i poštenja te predstavljaju nepoštena ugovorne odredbe koje i prema Zakonu o zaštiti potrošača ne obvezuju potrošača.

12. Slijedom svega navedenog, tužitelj ne raspolaže valjanom pravnom osnovom za potraživanje utuženog iznosa. Budući da je ugovor o jamstvu prividan, odnosno podredno ništetan zbog nedopuštene činidbe i nepoštenih ugovornih odredbi, tužitelj nema pravo zahtijevati isplatu naknade za navodno pruženu uslugu jamstva niti pripadajućih zateznih kamata.

13. Svako drukčije pravno shvaćanje značilo bi pružanje sudske zaštite pravnom poslu kojim se zaobilaze prisilni propisi i prikriva stvarna cijena kredita, a koji po svojoj naravi predstavlja „zelenaški ugovor“.

14. Slijedom svega navedenog, sud je na temelju čl. 451. st. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991., 91/1992., 112/1999., 129/2000., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007., 96/2008., 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 89/2014., 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023. i 146/2025., dalje: ZPP), a ne upuštajući se u ocjenu drugih provedenih dokaza, u cijelosti ukinuo platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Ane Marie Micelli Laginja posl. br. Ovr-9823/2025 od 16. prosinca 2025. i odbio tužbeni zahtjev (t. I. izreke). Budući da tužitelj nije uspio u sporu, sud je na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a odbio i zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog postupka. (t. II. izreke).

15. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci presude.

U Pazinu 19. lipnja 2026.

Sutkinja
Kristijana Matejčić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba nadležnom županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda u roku od 15 dana od dostave presude.

DNA:

1. tužitelju p. p., uz rješenje o sudskoj pristojbi na presudu,
2. tuženiku.

Broj zapisa: **9-30889-a409c**

Kontrolni broj: **0c97b-b8e66-3805f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.